4-25150978-12-5r-27102025
Dosar nr.5r-6618/2025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

10 iulie 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
Instanța în componență:
Președintele ședinței, judecător Vasilisa Muntean
Grefier Cicariov Alina
Cu participarea:
Reprezentantului agentului constatator Sochirca Anton

examinând în ședință publică contestația cet. Botnarenco Ion împotriva deciziei agentului constatator din cadrul CNA, Văcaru Lilian din 23.07.2025 emisă pe marginea sesizării cet. Botnarenco Ion formulată în baza art.313 Cod Contravențional,

a c o n s t a t a t:

La data de 22.07.2025 în cadrul CNA a parvenit sesizarea cet. Botnarenco Ion formulată în baza art.313 Cod Contravențional referitor la acțiunile pretins ilegale ale executorului judecătoresc Guțu Vitalie, manifestate prin comiterea contravenției prevăzute de art.313 Cod Contravențional – săvârșirea de către o persoană publică a unei acțiuni care depășește în mod vădit limitele drepturilor şi ale atribuțiilor acordate prin lege, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Prin decizia din 23.07.2025 emisă pe marginea sesizării cet. Botnarenco Ion formulată în baza art.313 Cod Contravențional, agentul constatator din cadrul CNA, căpitan Văcaru Lilian a dispus încetarea procesului contravențional pornit pe semnele contravenției prevăzute de art.313 Cod Contravențional din motivul lipsei faptei contravenționale.

Prin scrisoarea de însoțire nr.02/14-12685 din 23.07.2025, decizia a fost expediată cet. Botnarenco Ion spre cunoștință.

Nefiind de acord cu decizia din 23.07.2025, la data de 09.09.2025 Botnarenco Ion a depus contestație, prin care a solicitat anularea deciziei din 23.07.2025 privind încetarea procesului contravențional pornit pe semnele contravenției prevăzute de art.313 Cod Contravențional din motivul lipsei faptei contravenționale în acțiunile executorului judecătoresc Guțu Vitalie, cu trimiterea cauzei la reexaminare în cadrul CNA.

În motivarea contestației a invocat că nu este de acord cu decizia din 23.07.2025, invocând că la data de 24.07.2025 prin intermediul poștei electronice a fost depusă o plângere în ordinea art.396 alin.(3^1) din Codul Contravențional, prin care a fost solicitată emiterea unei ordonanțe privind anularea deciziei contestate, pornirea procesului contravențional sau după caz contestarea de către procuror a soluției emise de către agentul constatator din cadrul Centrului Național Anticorupție în instanța de judecată.

Prin ordonanța din 15.08.2025 adusă la cunoștință prin poșta electronică la 29.08.2025 a fost informat despre faptul că plângerea depusă a fost respinsă din motiv că plângerea depusă electronic nu conține semnătură olografă; actul recepționat suplimentar de Procuratura mun. Chișinău nu se referă la analiza legalității Deciziei luate de către agentul constatator (motivele de fapt și drept); plângerea depusă nu indică normele încălcate de către agentul constatator.

În fapt, indică că la data de 23.07.2025 prin Decizia nr.02/14-12685 din 23.07.2025 emisă de agentul constatator Lilian Văcaru din cadrul Centrului Național Anticorupție a fost dispus în temeiul art.441 alin.(1) și (2) Cod Contravențional, încetarea procesului contravențional pe semnele prevăzute de art.313 din Codul Contravențional în legătură cu plângerea depusă la 22.07.2025. Astfel, agentul constatator menționează în partea motivatorie a deciziei următoarele: "*Nu s-a demonstrat intenția executorului judecătoresc de a comite faptele prevăzute la art.313 Cod Contravențional*".

La baza motivării Deciziei nr.02/14-12685 din 23.07.2025 este lipsa întrunirii elementelor de contravenție stabilite apreciate ca fiind stabilite în timp de 1 zi. Or, plângerea a fost expediată la 22 iulie 2025, iar timp de o zi, agentul constatator a analizat toate materialele cauzei în cadrul procesului contravențional intentat și a încetat cauza pe motivele relevate anterior.

Astfel, în aceste circumstanțe se atestă următoarele: examinarea superficială a plângerii depuse în ordinea art.313 Cod Contravențional fără audierea persoanei vizate executor judecătoresc Guțu Vitalie, lipsa ridicării procedurii de executare din cadrul executorului judecătoresc pentru a stabili legătura de cauzalitate dintre acțiunile/obligațiile și atribuțiile executorului judecătoresc în raport cu circumstanțele descrise în plângere, precum alungarea din birou și îngrădirea accesului la procedura de executare, refuzul sub egida frazei "nu am când să-ți dau dosarul" în lipsa unui act motivat de refuz, acțiunile ultimului de fapt fiind îndreptate spre obstrucționarea activității de avocat prin prisma calității oficiale deținute de executor judecătoresc în exercițiul funcției.

Potrivit art.2 alin.(1) din Legea nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, executorul judecătoresc este persoană fizică învestită de stat cu competența de a îndeplini activități de interes public prevăzute de prezenta lege și de alte legi.

Consideră că fapta de săvârșire de către o persoană publică a unei acțiuni care depășește în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor prevăzute de lege, dacă nu întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni, constituie contravenție și se sancționează cu amendă și, eventual, cu interdicția de a deține o funcție sau de a exercita o activitate. Pentru existența acestei contravenții nu este necesară producerea unui prejudiciu, iar valoarea eventualului prejudiciu nu influențează încadrarea faptei, ci poate avea cel mult relevanță la stabilirea sancțiunii concrete. Esențial este caracterul vădit nejustificat al depășirii atribuțiilor legale de către persoana publică.

Argumentarea agentului constatator, potrivit căreia fapta executorului judecătoresc Guțu Vitalie nu întrunește elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art.313 Cod Contravențional, este eronată și contravine atât literei legii, cât și practicii administrative și judiciare în materie. În mod greșit se afirmă că în lipsa stabilirii prejudiciului în "proporții considerabile", nu ar putea fi angajată răspunderea contravențională. Or, textul art.313 nu impune existența vreunui prejudiciu material cuantificabil, ci doar constatarea unei acțiuni sau inacțiuni vădit nejustificate, contrare atribuțiilor de serviciu și desfășurate cu intenție. Prejudiciul poate exista în formă nepatrimonială, sub forma afectării bunei desfășurări a activității instituției ori a drepturilor persoanelor vizate.

Mai mult, aprecierea că fapta ar fi lipsită de intenție este una pur formală și nesusținută de o analiză riguroasă a circumstanțelor. Este suficient ca persoana publică să-și fi dat seama de

caracterul ilegal al conduitei și să fi continuat acțiunea în pofida acestui fapt, ceea ce în cazul de față este demonstrat tocmai prin comportamentul refuzului sistematic de a executa obligațiile prevăzute de lege, în contextul sesizării și prezenței unei persoane interesate.

Cât privește afirmația că fapta nu ar avea caracter contravențional și s-ar încadra eventual doar în sfera răspunderii disciplinare, aceasta ignoră faptul că dispozițiile art.313 Cod Contravențional vizează tocmai acele excese ale persoanelor cu funcții de răspundere care nu ajung la nivel de infracțiune, dar afectează ordinea administrativă, disciplina de serviciu și încrederea publicului în autorități. Or, separarea artificială între răspunderea contravențională și cea disciplinară în cazul de față este inadmisibilă, întrucât nu exclud reciproc aplicabilitatea acestor forme de răspundere.

În concluzie, argumentația agentului constatator omite esențialul: fapta de exces de putere constă în depășirea vădită a atribuțiilor legale cu încălcarea drepturilor persoanelor și afectarea funcționării autorității, fiind suficientă constatarea intenției și a conduitei nelegale pentru aplicarea sancțiunii. Așadar, în speță sunt întrunite toate elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art.313 Cod Contravențional, iar clasarea cauzei este nejustificată.

Analiza agentului constatator suferă de multiple omisiuni esențiale, care afectează grav temeinicia concluziei privind inexistența faptei contravenționale. În primul rând, lipsește o examinare detaliată a atribuțiilor concrete ale executorului judecătoresc, stabilite prin lege, raportate la faptele imputate.

Agentul constatator nu a realizat o corelare clară între conduita efectivă a executorului și limitele impuse de cadrul normativ (Legea nr.113/2010 privind executorii judecătorești și Codul de executare), omițând astfel să stabilească în ce mod precis acestea au fost încălcate.

În al doilea rând, indică că se ignoră complet probe relevante privind refuzul nejustificat al executorului de a primi o persoană interesată, de a elibera acte din dosar ori de a permite accesul la informații de interes public, acțiuni care, în mod cumulativ, conturează o stare de abuz în serviciu și un exces de putere. Agentul constatator nu a analizat împrejurările concrete ale interacțiunii, nu a audiat martori ori nu a verificat obiectiv datele de acces și înregistrările din registrul executorului, limitându-se la o simplă reproducere formală a textului legal.

De asemenea, agentul constatator omite analiza laturii subiective în mod complet: deși afirmă că "nu s-a demonstrat intenția", nu precizează pe ce temei exclude intenția, în condițiile în care aceasta poate fi dedusă logic din conduita refuzului deliberat, repetat și nemotivat, în contextul în care executorul cunoștea obligațiile sale legale. Or, intenția fie și indirectă, este suficientă pentru existența contravenției.

O altă omisiune gravă constă în nereținerea stării de pericol creată prin comportamentul executorului, care afectează buna desfășurare a activității autorității și încrederea publicului în funcționarea procedurii de executare silită, aspecte esențiale în calificarea unei fapte ca exces de putere.

Nu în ultimul rând, agentul constatator nu fundamentează juridic concluzia lipsei de răspundere, ci se mulțumește cu o opinie generală, fără a pune în balanță totalitatea probelor administrate și fără a explica de ce se impune excluderea răspunderii contravenționale în favoarea celei disciplinare, ca și cum cele două ar fi incompatibile.

Prevederile art.396 alin.(3^1) din Codul Contravențional conferă procurorului prerogativa de a controla modul în care agentul constatator a analizat sesizarea, precum și de a remedia o eventuală omisiune de declanșare a procedurii contravenționale, inclusiv prin sesizarea instanței.

]n temeiul art.396 alin.(3^1) din Codul contravențional, procurorul este abilitat să verifice modul în care agentul constatator a acționat la recepționarea și soluționarea sesizării privind

posibila comitere a unei contravenții. în cauza de față, refuzul agentului constatator de a porni procesul contravențional denotă o superficialitate în evaluarea faptelor și o omisiune gravă în raport cu obligația legală de a examina obiectiv toate elementele relevante. Nu a fost efectuată o analiză detaliată a conduitei executorului judecătoresc în raport cu atribuțiile sale prevăzute de lege, iar probele furnizate nu au fost corelate cu dispozițiile legale aplicabile.

Menționează că procurorul urmează să supună verificării nu doar decizia formală de clasare sau inacțiune a agentului constatator, ci și fundamentul acesteia: dacă au fost evaluate circumstanțele în mod complet, dacă probele au fost examinate cu imparțialitate, dacă au fost consultate prevederile relevante ale legii speciale aplicabile executorilor judecătorești și dacă a fost clar delimitată răspunderea disciplinară de cea contravențională. în acest context, devine esențial ca procurorul să examineze existența unei conduite abuzive, repetate sau deliberate, în cadrul exercitării atribuțiilor de serviciu, care, chiar în lipsa unui prejudiciu patrimonial, poate constitui contravenție prin simpla atingere a ordinii de drept și a interesului public.

Pornirea procesului contravențional de către procuror este nu doar o posibilitate legală, ci o necesitate în condițiile în care autoritatea competentă a omis să acționeze în fața unei conduite incompatibile cu funcția exercitată. Intervenția procurorului asigură restabilirea legalității și protejarea interesului general, în condițiile în care alte căi de remediere au fost blocate sau ignorate. în acest sens, prezenta plângere urmărește declanșarea unei proceduri efective și imparțiale, în raport cu obligațiile legale ale executorului și cu standardele de conduită impuse de funcția publică exercitată.

Cu referire la motivele de anulare a ordonanței procurorului Eugenia Zubco din 15 august 2025, indică că ordonanța procurorului prin care a fost respinsă plângerea se bazează pe motive pur formale, fără analizarea fondului sesizării și a circumstanțelor invocate. Procurorul a invocat lipsa semnăturii olografe și a considerat acest fapt un impediment absolut în examinarea plângerii. O asemenea abordare este însă contrară atât Codului contravențional, cât și Codului administrativ. Potrivit art.75 alin.(1) din Codul administrativ, o petiție transmisă electronic este valabilă dacă este însoțită de semnătura electronică.

În același timp, alin.(2) și (3) al aceluiași articol impun obligația autorității publice de a pune la dispoziția petiționarilor formulare și de a acorda posibilitatea înlăturării eventualelor neajunsuri formale. Iar art.76 alin.(2) din Codul administrativ este categoric: în cazul în care o petiție nu întrunește cerințele de formă, autoritatea nu poate refuza direct examinarea ei, ci este obligată să acorde petiționarului un termen rezonabil pentru a corecta lipsurile. Or, în speță, procurorul nu a oferit un asemenea termen, ci a respins plângerea, încălcând astfel principiul accesului la justiție și dreptul la o cale efectivă de atac.

În speță, procurorul nu a examinat dacă agentul constatator a analizat în mod obiectiv faptele imputate executorului judecătoresc, nu a verificat corelarea dintre atribuțiile acestuia prevăzute de Legea nr.113/2010 și Codul de executare și conduita relatată în plângere, și nici nu a explicat de ce ar fi exclusă răspunderea contravențională în favoarea unei pretinse răspunderi disciplinare. Această omisiune constituie o încălcare gravă, întrucât esența art.313 Cod Contravențional nu rezidă în existența unui prejudiciu material cuantificabil, ci în depășirea vădită a atribuțiilor de serviciu de către o persoană publică.

Procurorul a preluat fără nici o critică raționamentul agentului constatator, care a exclus intenția și caracterul contravențional al faptei pe baza unor aprecieri formale, fără a analiza argumentele din plângerea depusă în ordinea art.396 alin.(3^1) Cod Contravențional. Or, refuzul repetat și nemotivat al executorului judecătoresc de a acorda acces la dosar și de a asigura exercitarea atribuțiilor legale de avocat denotă o conduită deliberată, contrară legii, care se

circumscrie exact sferei art.313 Cod Contravențional.

În aceste condiții, consideră că ordonanța procurorului este ilegală și neîntemeiată, întrucât a respins plângerea pe motive formale, fără a respecta obligația de a acorda termen pentru înlăturarea lipsurilor, conform art.76 alin.(2) Cod administrativ; a ignorat prerogativa legală prevăzută de art. 396 alin.(3^1) Cod contravențional, limitându-se la o verificare superficială, fără a controla efectiv legalitatea deciziei agentului constatator în coroborarea cu argumentele prezentate și în lipsa unui probatoriu administrat de către agentul constatator;

Prin urmare, ordonanța de respingere este susceptibilă de a fi anulată, iar procurorul are obligația legală de a exercita un control real și complet asupra actelor agentului constatator, cu posibilitatea pornirii procesului contravențional sau a contestării soluției în instanță.

Cu referire la termenul de contestare a deciziei și ordonanței procurorului, potrivit art.448 alin.(1) Cod contravențional, termenul de 15 zile pentru contestarea deciziei agentului constatator începe să curgă de la data emiterii deciziei sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data comunicării copiei deciziei. în speța de față, subsemnatul a contestat Decizia nr.02/14-12685 din 23.07.2025 la Procuratura mun. Chișinău, în temeiul art.396 alin.(3^1) Cod Contravențional, drept prin care procurorul trebuia să verifice legalitatea actului și, după caz, să pornească procesul contravențional sau să sesizeze instanța. Totodată, constatăm că nici decizia CNA, nici ordonanța procurorului nu indică data de la care începe termenul de contestare și nici durata acestuia, ceea ce contravine art.448 alin.(1) Cod Contravențional și limitează exercitarea efectivă a dreptului la cale de atac. Copia ordonanței procurorului i-a fost comunicată la 29.08.2025, astfel încât termenul de 15 zile prevăzut de art.448 alin.(1) curge din această dată și expiră pe 13.09.2025.

Prin urmare, petiționarul Botnarenco Ion solicită instanței anularea deciziei din 23.07.2025 privind încetarea procesului contravențional pornit pe semnele contravenției prevăzute de art.313 Cod Contravențional din motivul lipsei faptei contravenționale în acțiunile executorului judecătoresc Guțu Vitalie, cu trimiterea cauzei la reexaminare în cadrul CNA.

Petiționarul Botnarenco Ion fiind legal citat prin scrisoare recomandată (f.d.34, 59), în ședința de judecată nu s-a prezentat, nu a comunicat instanței motivul neprezentării sale și nu a solicitat examinarea contestației în absența sa.

În ședința de judecată reprezentantul agentului constatator din cadrul CNA, Sochirca Anton a solicitat respingerea contestației ca neîntemeiată.

Potrivit art.455 alin.(3) Cod Contravențional, neprezentarea în şedinţă a făptuitorului sau a victimei, legal citate, fără motive întemeiate nu împiedică judecarea cauzei contravenţionale.

În subsidiar, instanţa mai precizează că în partea ce ține de citarea participanților, este pertinentă şi jurisprudenţa CtEDO, care în cauza Ponomariov împotriva Ucrainei a evidenţiat că ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă, iar mai mult, Curtea reaminteşte că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanță și de a se apăra (cauza Poitrimol împotriva Franţei, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31), or atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanţă, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

La fel, instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, are loc pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs (Diaz Ochoa împotriva Spaniei, 22 iunie 2006, §48, și SC "Raissa M. Shipping" SRL împotriva României, 8 ianuarie 2013, §30) şi respectiv, instanțele trebuie să întreprindă tot

posibilul care într-un mod rezonabil să citeze părțile și să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (Ovuș împotriva Turciei, 13 octombrie 2009, §48).

Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul participanților la proces la participarea efectivă la examinarea cauzei, întru respectarea unui proces echitabil, dar acestea nu s-au prezentat în instanța de judecată, în pofida înștiințării despre modalitatea, locul şi timpul examinării cauzei.

Având în vedere dovada de citare legală a petiționarului care nu s-a prezentat, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Audiind participanții la proces, studiind materialele cauzei, instanța a ajuns la concluzia de a admite contestația din următoarele considerente.

Potrivit art.395 alin.(1) pct.2 Cod Contravențional, instanța de judecată judecă contestațiile împotriva hotărârilor autorităților competente să soluționeze cauzele contravenționale.

Conform art.448 alin.(1) și (2) Cod Contravențional al RM, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sânt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art.447^1 alin.(8). În cazul omiterii termenului prevăzut la alin.(1) din motive întemeiate, dar nu mai târziu de 15 zile de la data începerii executării sancțiunii sau a perceperii despăgubirii materiale, persoana față de care a fost emisă decizia poate fi repusă în termen, la cerere, de către instanța de judecată competentă să examineze contestația.

În ședința de judecată s-a constatat că prin decizia din 23.07.2025 emisă pe marginea sesizării cet. Botnarenco Ion formulată în baza art.313 Cod Contravențional, agentul constatator din cadrul CNA, căpitan Văcaru Lilian a dispus încetarea procesului contravențional pornit pe semnele contravenției prevăzute de art.313 Cod Contravențional din motivul lipsei faptei contravenționale.

Prin scrisoarea de însoțire nr.02/14-12685 din 23.07.2025, decizia a fost expediată cet. Botnarenco Ion spre cunoștință, iar la data de 09.09.2025 Botnarenco Ion a depus contestație, astfel instanţa de judecată în lipsa unei dovezi de recepție a deciziei de către petiționar, va considera contestaţia ca fiind depusă în termen.

Potrivit art.381 alin.(2) Cod Contravențional, orice persoană are dreptul la examinarea şi la soluționarea cauzei sale în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanță independentă, imparţială, legal constituită, care să acționeze în conformitate cu prezentul cod, iar în conformitate cu alin.(4), autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanțele atenuante sau agravante.

În conformitate cu art.7 Cod Contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Studiind materialele cazului contravențional, instanța de judecată reține că la data de 22.07.2025 în cadrul CNA a parvenit sesizarea cet. Botnarenco Ion formulată în baza art.313 Cod Contravențional referitor la acțiunile pretins ilegale ale executorului judecătoresc Guțu

Vitalie, manifestate prin comiterea contravenției prevăzute de art.313 Cod Contravențional – săvârșirea de către o persoană publică a unei acțiuni care depășește în mod vădit limitele drepturilor şi ale atribuțiilor acordate prin lege, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Prin decizia din 23.07.2025 emisă pe marginea sesizării cet. Botnarenco Ion formulată în baza art.313 Cod Contravențional, agentul constatator din cadrul CNA, căpitan Văcaru Lilian a dispus încetarea procesului contravențional pornit pe semnele contravenției prevăzute de art.313 Cod Contravențional din motivul lipsei faptei contravenționale.

Prin scrisoarea de însoțire nr.02/14-12685 din 23.07.2025, decizia a fost expediată cet. Botnarenco Ion spre cunoștință.

Nefiind de acord cu decizia din 23.07.2025, la data de 09.09.2025 Botnarenco Ion a depus contestație, prin care a solicitat anularea deciziei din 23.07.2025 privind încetarea procesului contravențional pornit pe semnele contravenției prevăzute de art.313 Cod Contravențional din motivul lipsei faptei contravenționale în acțiunile executorului judecătoresc Guțu Vitalie, cu trimiterea cauzei la reexaminare în cadrul CNA.

Instanța de judecată reține că capitolul VI din Partea Specială a Codului Contravențional al RM, elucidează procedura de constatare a faptei contravenționale.

Potrivit art.440 alin.(1) - (3) Cod Contravențional al RM, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare. Agentul constatator este sesizat prin plângere sau denunţ ori se autosesizează când dispune de informaţii suficiente pentru a considera cu un grad înalt de probabilitate că este comisă o contravenţie fie prin constatarea faptei contravenţionale. În cel mult 15 zile de la data sesizării, agentul constatator este obligat să verifice sesizarea, să întreprindă măsurile prevăzute de prezentul capitol şi să emită decizia asupra cauzei.

În conformitate cu art.442 alin.(1) Cod Contravențional al RM, procesul-verbal cu privire la contravenție este actul prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul.

La caz, agentul constatator conducându-se de prevederile legale, având la bază plângerea petiționarului Botnarenco Ion și înscrisurile anexate de acesta, a emis decizia privind încetarea procesului contravențional pornit pe semnele contravenției prevăzute de art.313 Cod Contravențional din motivul lipsei faptei contravenționale în acțiunile executorului judecătoresc Guțu Vitalie.

Conform art.448 alin.(1) și (2) Cod Contravențional al RM, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sânt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale.

La caz, instanța atestă că petiționarul Botnarenco Ion contestă conținutul deciziei din 23.07.2025 emise pe marginea sesizării cet. Botnarenco Ion formulată în baza art.313 Cod Contravențional, prin care a dispus încetarea procesului contravențional pornit pe semnele contravenției prevăzute de art.313 Cod Contravențional din motivul lipsei faptei contravenționale

în acțiunile executorului judecătoresc Guțu Vitalie, indicând asupra unei examinări formale de către agentul constatator a materialului și a probelor prezentate.

Se reține că petiționarul Botnarenco Ion a solicitat prin sesizarea sa atragerea la răspundere contravențională în baza art.313 Cod Contravențional a executorului judecătoresc Guțu Vitalie și aplicarea sancțiunii corespunzătoare.

Se atestă că urmare a examinării sesizării cet. Botnarenco Ion, agentul constatator a emis decizia din 23.07.2025 fără audierea petiționarului Botnarenco Ion și a executorului judecătoresc Guțu Vitalie pe marginea plângerii depuse, fără acumularea materialului necesar examinării obiective și multiaspectuale a plângerii depuse.

Instanța de judecată ține să menționeze că în conformitate cu prevederile art.394-395 Cod Contravențional al RM, instanța de judecată este abilitată doar cu dreptul de a judeca cauzele contravenționale, fără a avea rol de agent constatator.

În conformitate cu prevederile art.442 alin.(1) Cod Contravențional al RM, procesul-verbal cu privire la contravenție se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, iar soluționarea cazului prin adoptarea unei hotărâri de constatare contravenției și constatare a vinovăției persoanei concomitent, instanța de judecată arbitrar și-ar atribui rol de agent constatator, funcție care este improprie instanței de judecată, la caz.

Urmare, instanța de judecată concluzionează despre necesitatea de a admite contestația înaintată de Botnarenco Ion și de a remite cauza la reexaminare agentului constatator din cadrul CNA.

În conformitate cu art.art.448, 460-463, Cod Contravențional al RM, instanța de judecată, -

h o t ă r ă ș t e :

Contestația înaintată de cet. Botnarenco Ion împotriva deciziei agentului constatator din cadrul CNA, Văcaru Lilian din 23.07.2025 emisă pe marginea sesizării cet. Botnarenco Ion formulată în baza art.313 Cod Contravențional, se admite.

Se anulează decizia agentului constatator din cadrul CNA, Văcaru Lilian din 23.07.2025 emisă pe marginea sesizării cet. Botnarenco Ion formulată în baza art.313 Cod Contravențional, privind încetarea procesului contravențional pornit pe semnele contravenției prevăzute de art.313 Cod Contravențional din motivul lipsei faptei contravenționale în acțiunile executorului judecătoresc Guțu Vitalie, cu remiterea cauzei la reexaminare agentului constatator din cadrul Centrului Național Anticorupție.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Vasilisa Muntean**